

N:o 58.

Af herr **N. Andersson** i Pettersborg, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående förvandlingen af böter i fall af bristande tillgång till deras gäldande.*

Hänvisande till motiveringen i min motion n:o 55 vid föregående årets riksdag om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående bestämmelse om underretts skyldighet att vid ådömande af böter i utslaget fastställa det emot bötesbeloppet svarande förvandlingsstraffet, får jag ännu en gång besvära Riksdagen med en framställning i ämnet.

Föregående års lagutskott underkände icke min motivering, men kunde ej gå med på den förändring, jag föreslagit. Jag kan icke tillmäta utskottets skäl för afstyrkande någon afgörande betydelse, dels emedan ett afsevärdare bötesbelopp för mindre bemedlade alltid är liktydigt med fängelse, och dels att det ej är mera nedsättande för den förmögna, att allmänheten får veta, att det endast är den ekonomiska ställningen, som räddar honom från den skam, hvilken drabbar den fattige endast för det han är fattig och ej kan erlægga böterna.

Så vill jag denna gång inskränka mig till att föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om framläggande af sådant förslag till ändring i gällande lag, att ådömda böter skola, om den dömde saknar tillgångar, förvandlas genom annan myndighet, än nu sker.

Stockholm den 27 januari 1902.

Nils Andersson.